

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 633

гр. Бургас, 29.10.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и девети октомври през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев

Членове: Цвета Ж. Попова
Ангел Д. Гагашев

като разгледа докладваното от Ангел Д. Гагашев Въззивно частно
наказателно дело № 20212100601000 по описа за 2021 година

установи:

Производството е по реда на чл. 243 ал. 8, вр. ал. 7 от НПК.

С определение № 43 от 26.07.2021 г. на Районен съд – Карнобат (РС – Карнобат), постановено по ЧНД № 174/2021 г. по описа на същия съд, е отменено Постановление на Районна прокуратура – Бургас (РП – Бургас), ТО – Карнобат (ТОК) от 07.06.2021 г. за частично прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство (ДП) № 282 ЗМ-24/2019 г. по описа на РУ – Карнобат при ОД на МВР – Бургас, преписка с № ТОК-73/2019 г. по описа на РП – Бургас, ТОК, водено за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „Б“, вр. чл. 342 от НК, по отношение на обвиняемия Г. А. К. от гр.Б. с ЕГН
*****.

Недоволен от определението на РС – Карнобат, наблюдаващият разследването по ДП прокурор протестира този съдебен акт като неправилен и необоснован. В частния протест, той отново преповтаря доводите си от прекратителното постановление, с които е аргументирал извода си, че обвиняемия К. не е извършител на престъплението за което е обвинен. Наред с това, прокурорът изразява несъгласие с констатацията на съда, че в хода на разследването са останали неизяснени относими към делото факти и обстоятелства, като излага конкретни доводи в тази насока. Моли,

протестираното съдебно определение да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, като вместо него въззивният съд да постанови ново, с което да потвърди постановлението на РП – Бургас, ТОК за частично прекратяване на наказателното производство.

По делото е постъпила и частна жалба от обвиняемия Г. К., с която постановеното първоинстанционно съдебно определение се атакува като неправилно и незаконосъобразно. Изразява се становище за подкрепа изводите на прокуратурата за наличие на основания за частично прекратяване на наказателното производство по отношение на жалбоподателя, като в тази връзка се сочи, че постановлението за прекратяване съдържа подробен анализ на доказателствата, с които се аргументира тезата на прокурора. В жалбата се акцентира на водещата роля на експертните заключения в разследването на престъпления по чл. 343 от НК, тъй като причините за настъпване на ПТП, а оттам и изводите за виновно поведение на водачите, могат да се установят само посредством специалните знания на вещите лица. Жалбоподателят изразява становище, че в конкретният случай заключението на вещото лице по допълнителната експертиза е обосновано, доколкото е базирано на събраните обективни доказателства, затова правилно прокурорът го е кредитирал при постановяване на атакувания акт. С жалбата се иска отмяна на атакуваното съдебно определение и потвърждаване на прекратителното постановление като правилно и законосъобразно.

Бургаският окръжен съд (БОС), след като се запозна с наведените в жалбата доводи и след служебна проверка на събраните в хода на разследването и приложени по ДП доказателства, в пределите на правомощията си по чл. 243, ал. 8 от НПК, установи следното:

ДП № 282 ЗМ-24/2019 г. по описа на РУ – Карнобат при ОД на МВР – Бургас, преписка с № ТОК-73/2019 г. по описа на РП – Бургас, ТОК, е образувано с постановление от 28.01.2019 г. затова, че на 19.11.2018 г. около 13:45 ч. на общински път BGS 2069, км. 9, по посока от с. Сигмен към с. Раклица, община Карнобат, при управление на моторно превозно средство, са нарушени правилата за движение по пътищата и с това по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на лицето А. Е. С. от с. Раклица, общ. Карнобат – престъпление по чл. 343, ал.1, б. „Б“, вр. чл. 342, ал.1 от НК.

На 17.10.2019 г. като обвиняем по ДП е привлечен жалбоподателят Г. А.

К. от гр.Б. с ЕГН ***** за извършено престъпление по чл. 343, ал.3 предложение четири, б. "А" предложение второ, вр. чл. 342, ал.1 от НК, вр. чл. 44, ал.1 от ЗДвП.

На 18.10.2019 г. като обвиняем по ДП е привлечено лицето А. Е. С. от с. Р., общ. Карнобат, ЕГН ***** за извършено престъпление по чл. 343, ал.1 буква "б" предложение второ, вр. чл. 342, ал.1 от НК, вр.чл. 44 ал.1 и чл. 46 от ЗДвП.

В хода на досъдебното производство са били извършени разпити на свидетели, събрани са писмени доказателства, извършен е следствен експеримент, изготвени са експертни заключения.

С постановление от 07.06.2021 г. прокурорът от РП – Бургас, ТОК, наблюдаващ разследването, прекратил наказателното производство в частта му, касаеща обвинението срещу обвиняемия Г.К.. Според прокурора, събраният в хода на разследването доказателствен материал установявал, че причина за настъпване на катастрофата е единствено поведението на обвиняемия А.С. като водач на МПС, доколкото обвиняемият Г.К. не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП. Въз основа на това фактологическо заключение, прокурорът направил правен извод, че обвиняемият К. не е извършил престъплението, за което е обвинен, поради което и на основание чл. 242, ал.1, предложение първо, вр. чл. 243, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал.1, т.1 от НПК, прекратил частично наказателното производство, а именно спрямо К..

Прокурорският акт е бил обжалван пред РС – Карнобат от защитника на обвиняемия А.С. с доводи за необоснованост и незаконосъобразност. На 26.07.2021 г. съдът постановил атакуваното определение, с което отменил постановлението на прокуратурата за частично прекратяване на процесното досъдебно производство и върнал делото за продължаване на процесуално-следствените действия. В мотивите си, съдът е приел, че макар прокурорът да е изложил конкретна фактическа обстановка, той не е извършил анализ на събраните по делото доказателства, от които я извежда. В тази връзка, съдът посочил например, че местопроизшествието не е било запазено и затова не може да се твърди със сигурност, какво е установено при последващия оглед. Прокурорът бил упрекнат, че не е посочил кои съставомерни факти са изяснени с показанията на разпитаните в хода на разследването свидетели,

след като единствен свидетел на ПТП-то, освен двамата водачи, е била единствено св. П. Т. Ж., която се явявала тъща на обвиняемия С.. Според първостепенният съд неясен оставал и въпросът, как е определен спирачният път на лекия автомобил „Тойота“, управляван от С..

Според първостепенният съд, неизяснен оставал и въпросът за целта на следствия експеримент, който по своето естество имал характер на оглед, и какво точно е било установено при провеждането му. По този повод, районният съд напомнял, че това процесуално- следствено действие следва да се извършва само с цел проверка на вече събрани доказателства, събиране на нови доказателства и проверка на изградени следствени версии. Първостепенният съд още упреквал наблюдаващият прокурор, че не е обсъдил задълбочено заключенията на назначените САТЕ и допълнителните САТЕ, въпреки наличието на значителни противоречия между тях. Така, според съда, в заключението на първоначалната САТЕ било посочено, че техническата причина за настъпилото произшествие е закъснялата реакция и на двамата водачи, които били имали необходимото време и условия да предотвратят произшествието. След това обаче, това становище на експерта се било променило в допълнителните САТЕ от 08.07.2020 г. и САТЕ от 15.03.2021 г., но според съда, прокурорът не е изяснил причината за промяната в заключенията на вещото лице. Наред с това, в допълнителната САТЕ от 15.03.2021 г. било посочено, че времето за реакция на водача на с. а. „Зил“ е било 1,1 сек., за да се отклони товарният автомобил с дължина 6 м., при движение 5,5 м/сек., но липсвал отговор, дали двамата водачи са реагирали своевременно и в кой момент водачът на товарния автомобил е предприел маневра отклонение на с. а. „Зил“ към банкета.

Настоящият въззивен съдебен състав намира частният протест и частната жалба, с които е сезиран, за процесуално допустими. Протестът е подаден от съответната прокуратура в законоустановения срок и цели проверка на не влязъл в сила съдебен акт, произнесен по реда на чл. 243, ал.5 от НПК. Жалбата е подадена от лице, което има защитим правен интерес от обжалване на съдебно определение, с което е отменено частичното (спрямо жалбоподателя) прекратяване на воденото наказателно производство. Разгледани по същество, частният протест и въззивната частна жалба се явяват основателни.

Въз основа на събраните в хода на разследването доказателства, доказателствени средства и експертни заключения, може да бъде изведена следната фактическа обстановка:

На 19.11.2018 г. около 14:00 часа, лек автомобил „Тойота РАВ 4“ с рег. № *** се движел по общински път BGS 2069 в посока от с. Сигмен, общ. Карнобат, обл. Бургас за с. Раклица, общ. Карнобат, обл. Бургас. Автомобилът бил управляван от обвиняемия А. Е. С., като в купето пътувала и свидетелката П. Т. Ж. – негова тъща. Скоростта на движение на автомобила била 78,5 км/ч, като при тази скорост зоната за спиране на автомобила била около 59 м.

По същото време и по същият път, но в обратна посока, пътувал специален автомобил „Зил 131“ с рег. №***, управляван от обвиняемия Г. А. К.. Скоростта на автомобила била около 20 км/ч, а опасната зона за спиране при тази скорост била около 9 м.

Пътното платно, по което се движели двете превозни средства е с ширина около 4,05 м., като към него момент било асфалтирано и без неравности и дупки. От двете страни на платното за движение имало оформени банкети, които били обрасли с трева.

Ширината на специалният автомобил е около 2,5 м. а ширината на лекият автомобил е около 1,8 м., следователно сборът от ширините им е по-голям от ширината на пътното платно, което правило практически невъзможно разминаването им без да се предприемат допълнителни мерки за сигурност. Съгласно разпоредбата на чл. 46 от ЗДвП, при такава ситуация технически правилно било водачите превозните средства да се движат със скорост, която позволява автомобилите им да спрат на разстояние не по-малко от половината от дължината на пътя на своята видимост.

В определен момент, движейки се по посочения по-горе общински път, след преминаване на десен завой гледано, в посока с. Раклица. водачът на лекият автомобил възприел като опасност движещият се срещу него специален автомобил и предприел екстрено аварийно спиране, което довело до блокирано на колелата на превозното средство, в резултат на което на пътя били оставени спирачни следи. От своя страна, водачът на специалния автомобил възприел като опасност лекият автомобил при излизането му от завоя, затова направил опит да отклони автомобила си към дясната част на

платното за движение и десния банкет, поради което надлъжната ос на автомобила склонила ъгъл с оста на платното за движение от около 10-12 градуса. Въпреки предприетото аварийно задействаната спирачна система, лекият автомобил не успял да спре и се ударил с предната си част в предната лява част на предната броня на специалния автомобил.

Местопродшествието било посетено от служители на полицията, но същите, след разговор с водачите, преценили, че липсват основания за образуване на ДП, поради което не запазили местопродшествието. Поради тази причина, тогава не бил извършено процесуално-следствено действие оглед на местопродшествието, но полицаите направили снимки, които били приобщени по-късно към ДП.

На по-късен етап бил извършен оглед на местопродшествието, но без наличието на участващите в произшествието превозни средства, както и без присъствието на двамата водачи. Поради тази причина, по искане и на двамата водачи, в хода на разследването бил проведен следствен експеримент, по време на който било установено точното място на удара.

Видно от писменото заключение от 15.03.2021 г. на вещото лице по назначената САТЕ, както и от писменото заключение от 08.07.2020 г. на същото вещо лице по назначената допълнителна САТЕ, водачът на лекия автомобил е реагирал, когато е бил на разстояние от около 45 метра от мястото на удара или в момента, в който е започнал да излиза от завоя и е забелязал насрещно движещият се специален автомобил. При скоростта на движение от 78,5 км/ч, това разстояние се изминава за 2,47 с. От своя страна, специалният автомобил „Зил“ в този момент се е намирал на 13,6 метра от мястото на удара. Опасната зона на специалния автомобил, при скоростта му на движение от около 20 км/ч е 9 метра, които се изминават за около 2 с.

От посочените по-горе заключения на вещото лице става ясно, че опасната зона за спиране на лекият автомобил „Тойота“ е по-голяма от разстоянието между двата автомобила, ето защо въпреки аварийното спиране, лекият автомобил не успял да спре и е последвало ПТП. Предвид пътните условия, заключението на вещото лице е, че технически съобразената скорост на движение на лекия автомобил е била 48,6 км/ч, при която опасната зона за спиране е 28,5 метра, т.е., водачът на лекия автомобил ще е разполагал с достатъчно разстояние да преустанови движението на автомобила и да спре

без да настъпи ПТП. Според вещото лице, максималната възможна скорост, при която не би настъпило ПТП е около 70,02 км/ч. при своевременна реакция на водача на лекия автомобил.

Според експерта, при създалата се ситуация, за да не настъпи ПТП, единствена възможност за водача на специалния автомобил е била да освободи част от платното за движение, като се премести дясната част на автомобила в пътния банкет. Водачът на специалния автомобил направил опит да изведе по подобен начин автомобила от пътя, но времето, с което е разполагал да прецени ситуацията и да реагира на нея, е било недостатъчно за да отклони автомобила към десния банкет и да преустанови движението преди лекия автомобил да достигне до мястото на удара. Поради тази причина, експертът прави извод, че водачът на специалния автомобил не е имал техническа възможност да предотврати произшествието, като навлезе в пътния банкет и осигури достатъчно разстояние за преминаване на двата автомобила.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните в хода на проведеното разследване доказателствени материали, преценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото. Изложената по-горе фактология е и е възприета за установена от наблюдаващият досъдебното производство прокурор, който въз основа на нея е извел своите правни изводи.

При така установената от фактическа обстановка, намерила отражение в мотивите на прекратителното постановление, не може да бъде споделен изводът на първоинстанционният съд за необоснованост на атакувания прокурорски акт. В резултат на проведеното в досъдебното производство обективно, всестранно и пълно разследване е събран достоверен и относим към предмета на делото доказателствен материал, който е и достатъчен за обосноваване на изложените по-горе фактически изводи. За изясняване на поставените от районния съд въпроси не е необходимо провеждането на допълнителни процесуално-следствени действия и събирането на допълнителни доказателствени източници, доколкото тези въпроси намират своя отговор в събраната по делото доказателствена съвкупност.

Липсват доказателства, че обвиняемият Г. К., като водач на специален автомобил „Зил 131“ с рег. № ***, е допуснал нарушение на правилата за

движение по пътищата и по-специално на чл. 44, ал.1 от ЗДвП, и с това да е станал причина за настъпването на пътно-транспортното произшествие и по непредпазливост да е причинил съставомерна телесна повреда на другия участник в катастрофата. Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства и най-вече от експертните заключения на вещото лице по назначените допълнителни САТЕ от 08.07.2020 г. и от 15.03.2021 г. сочат, че след като е забелязал насрещно движещият се лек автомобил, обвиняемият К., като водач на специалния автомобил, е направил опит да отклони автомобила си към дясната част на платното за движение и десния банкет, но поради високата скорост на движение на автомобила „Тойота“, К. не е съумял навреме да изтегли целият автомобил в крайната дясна част на пътя. Този извод се доказва от обстоятелството, че надлъжната ос на автомобила му е сключвала ъгъл с оста на платното за движение от около 10-12 градуса. Следователно, може обосновано да се приеме, че обвиняемият К. е предприел всичко зависещо от него, за да изпълни задължението си, вменено му с чл. 44, ал.1 от ЗДвП.

Неоснователни са критиките на първостепенният съд, досежно експертните заключения и проведения следствен експеримент. Видно от материалите по делото, мястото на инцидента не е било запазено непосредствено след настъпване на ПТП-то и не е бил направен веднага оглед на местопроизшествието, заради преценката на отзовалите се на сигнала за ПТП полицейските служители, че от удара са причинени само незначителни имуществени вреди и липсват данни за престъпление. На 03.04.2019 г. е бил извършен последващ оглед на местопроизшествието, на който не са били открити следи от ПТП-то. В съставения протокол за оглед е посочено, че евентуалното място на удара се намира на 111 метра от десния завой, но това място е определено без ясни критерии, още повече, че огледът и замерванията са били извършени без участието на превозните средства, участвали в инцидента и техните водачи. Ето защо, напълно основателно наблюдаващият прокурор не се е доверил на първоначалното заключение на назначената САТЕ, за изготвянето на което експертът се бил съобразил изцяло с въпросният протокол за оглед от 03.04.2019 г. Установяването на точното място на удара на пътното платно въз основа на обективни данни и извършването на необходимите в тази връзка замервания са от първостепенно значение за изясняване техническите причини за настъпване на

произшествието, а оттам и за установяване наличието на правомерно или неправомерно поведение на участниците в ПТП с оглед ангажиране на наказателната им отговорност. Ето защо, правилно е било решението на разследващите органи и на наблюдаващия прокурор да се извърши следствен експеримент с участието на водачите на двете превозни средства, с които да се провери достоверността на свидетелските показания на полицейските служители и на св. Ж. и да се проверят следствените версии относно техническата причина за настъпването на ПТП, като се установи от спомените на участниците в него, доколкото е възможно, точното място на удара, местоположението на автомобилите след него, както и да се направят съответните замервания. При спазване на изискванията на НПК, по време на извършване на следствения експеримент е бил съставен протокол, който е бил подписан от всички заинтересовани страни без възражение, поради което същият като годно писмено доказателствено средство, правилно е послужил за изготвяне на последвалите две експертни заключения по назначените допълнителни САТЕ. В тази връзка, доколкото установеното при проведения следствен експеримент място на удара се оказало различно от това, установено при огледа на местопроизшествие от 03.04.2019 г. (не на 111 м., а на около 40 метра от десния завой), обясними са различията в изчисленията на вещото лице, в първоначалната и в допълнителните експертизи, досежно отстоянията на двата автомобила от мястото на удара, а също и един от друг, в момента на възникване на опасността от ПТП, респ. досежно времето, което са имали водачите, за да реагират на тази опасност.

Що се отнася до начина на изчисляване на спирачния път на лекия автомобил „Тойота“, във всяко експертно заключение вещото лице сочи, че същият е определен с помощта на фотограмен софтуер „On-Site Photo“ въз основа на приложения по делото снимков материал, изготвен от полицаите, дошли на мястото на ПТП-то непосредствено след настъпването му.

С оглед изложеното, настоящият въззивен състав прецени, че следва да отмени атакуваното съдебно определение и да потвърди постановлението на РП – Бургас за прекратяване на наказателното производство в частта му, касаеща обвиняемия Г. К. за законосъобразно и правилно.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 243 ал. 8 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 43 от 26.07.2021 г. на Районен съд – Карнобат, постановено по ЧНД № 174/2021 г. по описа на същия съд, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на Районна прокуратура – Бургас, ТО–Карнобат от 07.06.2021 г. за частично прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 282 ЗМ-24/2019 г. по описа на РУ – Карнобат при ОД на МВР – Бургас, преписка № ТОК-73/2019 г. по описа на РП – Бургас, ТОК, водено за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „Б“, вр. чл. 342 от НК, по отношение на обвиняемия Г. А. К. от гр.Б. с ЕГН *****.

Определението е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____